

[Aksel Larsen.]

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har på socialdemokratiets vegne stillet forslag om dagsorden nr. 2. Den har vi meget stor sympati for. Den udtrykker virkelig en mening, vi længe har næret, hvad man jo også vil forstå af de udtalelser, jeg har fremsat på et tidligere tidspunkt af dagen. Vi kan også stemme for den af det ærede medlem hr. H. C. Hansen foreslåede dagsorden og nærer et ønske om, at en af disse to foreslåede dagsordener må blive vedtaget.

Vi kan derimod ikke stemme for den af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard foreslåede dagsorden, idet denne godkender en videreførelse af den såkaldte liberalisering, om hvis skadelige følger dog intet fornuftigt menneske kan være i tvivl. Den afviser tilsyneladende toldforhøjelser, men det er også kun tilsyneladende, og det var måske ikke af vejen, om visse af de ærede medlemmer i denne sal studerede den meget indgående, før de bestemte sig til, hvordan de ville stemme. Det er nemlig forslag om en dagsorden, der tilsyneladende vender sig mod toldforhøjelser, men kun mod toldforhøjelser, der umiddelbart knytter sig til en videreførelse af liberaliseringen. Jeg skulle kende regeringen dårligt, hvis ikke den kunne komme med sine eventuelle toldforhøjelser på en sådan måde, at den kunne sige, at de aldeles ikke havde forbindelse med videreførelsen af liberaliseringen.

Nu kan man naturligvis rejse det spørgsmål, om det ikke er nødvendigt med toldforhøjelser eller regulering eller ajourføring af toldsatserne. Man kan rejse det, idet man kan sige, at andre lande har ganske anderledes toldsatser end vi, og de gennemføres, som vi ved, i en række af de lande, vi har megen samhandel med, og de rammer den danske eksport til disse lande meget hårdt, og hvis der skal opstå balance i foretagendet, bliver Danmark nødt til at regulere sine toldsatser. Jeg er ikke af den opfattelse, at et sådant argument vil være rigtigt. Det er det ikke, fordi det er aldeles ikke nødvendigt gennem toldforhøjelser at fordyre varerne for den danske befolkning for at værges sig mod diskriminering af danske varer i udlandet eller for at værges sig imod urimelige toldforhøjelser, samhandelsbetingelser el. lign. Dertil udkræves simpelthen, at man foretager en fornuftig regulering af vor samhandel med udlandet, og at man virkelig — hvad vi ville anse for særdeles ønskeligt — videreførte denne regulering således, at den beskyttede befolkningen i Danmark. Som forholdet er nu, er der eksportører, der kan opnå meget store fortjenester ved

eksport af visse varer i kraft af, at der er høje priser på disse varer på verdensmarkedet, priser, som står i absolut misforhold til produktionsomkostningerne for de pågældende varer. Det er naturligvis urimeligt, at disse producenter eller eksportører skal nyde særlig godt af sådanne konjunkturer, navnlig da den danske befolkning jo kommer til at betale meget dyrt for meget af importen udefra. Jeg finder, at der kunne og burde staten gribe ind til værn for samfundet og til værn for befolkningen, således at ekstraordinært høje eksportfortjenester blev inddraget og brugt til at afbalancere høje priser på vore importvarer. Derved kunne man have hånd i hanke med prisniveauet herhjemme. Det ville være til fordel for landet og for befolkningen.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er både meget nervøs og meget vred. Jeg forstår så udmærket begge dele. Når man har uret, har man jo tilladelse til at være vred, og når man skal danse æggedans, er det forståeligt, at man kan være nervøs. Det ærede medlem startede sin tale her med at vælte sig over mit parti og retsforbundet og talte om, at vi lavede ballade og forstyrrelser og spildte tingets tid, og talte om spild af 2 eller 3 arbejdsdage i denne uge. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede medlem havde den tredie, men hans misforståelse skal være ham tilgivet. Jeg vil sige, at hans bebrejdelser er aldeles urimelige. Naturligvis kunne det ærede medlem have sagt, at retsforbundet kunne have fundet lejlighed til at stille dette forslag om en dagsorden uden at lave forespørgselsdebat, for vi skulle have vareforsyningsloven til behandling — det vidste enhver. Men på den anden side var der ikke sket noget ved, at et parti benyttede den ret, det nu engang har, til at stille forespørgsel til regeringen.

Men hvad angår det, som det ærede medlem kaldte for spild af arbejdsdage, kan jeg sige: hus forbi! Vi holdes ude fra såvel udvalg som allehånde mere eller mindre officielle forhandlinger mellem regeringen og visse partier om økonomiske, udenrigspolitiske og indenrigspolitiske spørgsmål. Udenom os, uden at informere os slutter man aftale bl. a. om, hvad rederne skal yde for at slippe for at svare 40 mill. kr. i fragtnedsættelse. Enhver går ud fra, at rederne ikke skal have lov til at trække disse penge fra i deres skattepligtige indtægt. Vi kan ikke gøre vor mening gældende om den højtærede finansministers dispositioner i denne sag, hverken ved privat forhandling med regeringen eller i udvalgs-møder. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skulle jo være så gammel i gårde,